

List do Rzymian

Rozdział 4

1. Cóż więc powiemy, co zyskał Abraham, nasz ojciec, według ciała? 2. Jeśli bowiem Abraham został usprawiedliwiony z uczynków, ma się czym chlubić, ale nie przed Bogiem. 3. Cóż bowiem mówi Pismo? Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość. 4. A temu, kto pracuje, zapłata nie jest uznana za łaskę, ale za należność. 5. Temu zaś, kto nie pracuje, lecz wierzy w tego, który usprawiedliwia bezbożnego, jego wiara zostaje poczytana za sprawiedliwość. 6. Jak i Dawid mówi, że błogosławiony jest człowiek, któremu Bóg przypisze sprawiedliwość bez uczynków, *mówiąc*: 7. Błogosławieni, których nieprawości *są* przebaczone i których grzechy *są* zakryte. 8. Błogosławiony człowiek, któremu Pan nie poczyta grzechu. 9. Czy więc to błogosławieństwo *dotyczy* tylko obrzezanych, czy też nieobrzezanych? Mówimy przecież, że wiara została Abrahamowi poczytana za sprawiedliwość. 10. Jakże więc została mu poczytana? Gdy był obrzezany czy przed obrzezaniem? Nie po obrzezaniu, ale przed obrzezaniem. 11. I przyjął znak obrzezania jako pieczęć sprawiedliwości wiary, którą miał przed obrzezaniem, po to, aby był ojcem wszystkich nieobrzezanych wierzących, aby im też poczytana była sprawiedliwość; 12. I *aby* był ojcem obrzezania, nie tylko tych, którzy *są* obrzezani, ale też tych, którzy chodzą śladami wiary naszego ojca Abrahama, którą miał przed obrzezaniem. 13. Obietnica bowiem, że ma być dziedzicem świata, *nie została dana* Abrahamowi czy jego potomstwu przez prawo, ale przez sprawiedliwość wiary. 14. Jeśli bowiem dziedzicami *są* ci, którzy *są* z prawa, *to* wiara stała się daremna i obietnica obróciła się wniwecz. 15. Gdyż prawo sprowadza gniew, bo gdzie nie ma prawa, *tam* nie ma przestępstwa. 16. Tak więc *dziedzictwo jest* z wiary, aby było z łaski *i* żeby obietnica była niewzruszona dla całego potomstwa, nie tylko dla tego, które opiera się na prawie, ale i dla tego, *które jest* z wiary Abrahama, który jest ojcem nas wszystkich; 17. (Jak jest napisane: Ustanowiłem cię ojcem wielu narodów) przed Bogiem, któremu uwierzył, który ożywia umarłych i przywołuje te *rzeczy*, których nie ma, tak jakby były. 18. *On* to wbrew nadziei, mając nadzieję, uwierzył, że stanie się ojcem wielu narodów według tego, *co mu* powiedziano: Takie będzie twoje potomstwo. 19. A nie będąc słabym w wierze, nie zważał na swoje już obumarłe ciało — bo miał około stu lat — ani na obumarłe łono Sary. 20. I nie zachwiał się *z powodu* niewiary w obietnicę Boga, ale umocnił się wiarą i oddał chwałę Bogu; 21. Będąc też pewien tego, że to, *co on* obiecał, ma moc też uczynić. 22. Dlatego zostało mu to poczytane za sprawiedliwość. 23. A nie tylko ze względu na niego samego napisano, że zostało mu *to* poczytane; 24. Ale i ze względu na nas, którym ma być poczytane, którzy wierzymy w tego, który wskrzesił z martwych Jezusa, naszego Pana; 25. Który został wydany za nasze grzechy i wstał z martwych dla naszego usprawiedliwienia.

